

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τρίτο τμήμα)

της 13ης Φεβρουαρίου 2014*

«Αίτηση αναιρέσεως — Προστατευόμενες γεωγραφικές ενδείξεις — Κανονισμός (ΕΚ) 1234/2007 — Μητρώο προστατευόμενων ονομασιών προελεύσεως και προστατευόμενων γεωγραφικών ενδείξεων όσον αφορά τους οίνους — Βάση δεδομένων E-Bacchus — Tokaj»

Στην υπόθεση C-31/13 P,

με αντικείμενο αίτηση αναιρέσεως δυνάμει του άρθρου 56 του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που ασκήθηκε στις 22 Ιανουαρίου 2013,

Ουγγαρία, εκπροσωπούμενη από τον M. Z. Fehér και την K. Szíjjártó,

αναιρεσείουσα,

όπου οι έτεροι διάδικοι είναι οι:

Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από τους V. Bottka και B. Schima, καθώς και από την B. Eggers,

καθής πρωτοδίκως,

Σλοβακική Δημοκρατία, εκπροσωπούμενη από την B. Riczióná,

παρεμβαίνουσα πρωτοδίκως,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τρίτο τμήμα),

συγκείμενο από τους M. Pešič (εισηγητή), πρόεδρο τμήματος, C. G. Fernlund, A. Ó Caoimh, C. Toader και E. Jarašiūnas, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: P. Cruz Villalón

γραμματέας: A. Calot Escobar

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζήτησεως της 6ης Νοεμβρίου 2013,

κατόπιν της αποφάσεως που έλαβε, αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα, να εκδικάσει την υπόθεση χωρίς ανάπτυξη προτάσεων,

εκδίδει την ακόλουθη

* Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική.

Απόφαση

- 1 Με την αίτησή της αναιρέσεως, η Ουγγαρία ζητεί την αναίρεση της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στις 8 Νοεμβρίου 2012, επί της υποθέσεως T-194/10, Ουγγαρία κατά Επιτροπής (στο εξής: ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση), και με την οποία έκρινε απαράδεκτη την προσφυγή που άσκησε η νυν ανααιρεσείουσα με αίτημα την ακύρωση της καταχώρισεως, στις 26 Φεβρουαρίου 2010, της προστατευόμενης ονομασίας προελεύσεως «Vinohradnícka oblasť Tokaj» (στο εξής: επίμαχη καταχώριση), με χώρα προελεύσεως τη Σλοβακία, στο ηλεκτρονικό μητρώο προστατευόμενων ονομασιών προελεύσεως και προστατευόμενων γεωγραφικών ενδείξεων όσον αφορά τους οίνους (στο εξής: βάση δεδομένων E-Vacchus).

Το νομικό πλαίσιο

Ο κανονισμός (ΕΚ) 1493/1999

- 2 Το άρθρο 54 του κανονισμού (ΕΚ) 1493/1999 του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1999, για την κοινή οργάνωση της αμπελοοινικής αγοράς (ΕΕ L 179, σ. 1), όριζε τα εξής:

«1. Ως οίνοι ποιότητας παραγόμενοι σε καθορισμένες περιοχές (v.q.p.r.d.) νοούνται οι οίνοι που ανταποκρίνονται στις διατάξεις του παρόντος τίτλου και στις θεσπιζόμενες σχετικές κοινοτικές και εθνικές διατάξεις.

[...]

4. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή τον κατάλογο των v.q.p.r.d. που έχουν αναγνωρίσει, αναφέροντας, για κάθε έναν από τους εν λόγω v.q.p.r.d., την παραπομπή στις εθνικές διατάξεις που διέπουν την παραγωγή και την παρασκευή τους.

5. Η Επιτροπή μεριμνά για τη δημοσίευσή τους στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*, σειρά C.»

- 3 Ο κανονισμός αυτός καταργήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) 479/2008 του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2008, για την κοινή οργάνωση της αμπελοοινικής αγοράς και την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΚ) 1493/1999, (ΕΚ) 1782/2003, (ΕΚ) 1290/2005 και (ΕΚ) 3/2008 και την κατάργηση των κανονισμών (ΕΟΚ) 2392/86 και (ΕΚ) 1493/1999 (ΕΕ L 148, σ. 1).

Οι κανονισμοί 479/2008 και (ΕΚ)1234/2007

- 4 Κατά την αιτιολογική σκέψη 5 του κανονισμού 479/2008, ήταν «σκόπιμη η ριζική τροποποίηση του κοινοτικού καθεστώτος του αμπελοοινικού τομέα».

- 5 Η αιτιολογική σκέψη 36 του κανονισμού αυτού είχε ως εξής:

«Για λόγους ασφάλειας δικαίου, η νέα διαδικασία εξέτασης δεν θα πρέπει να εφαρμόζεται στις υφιστάμενες ονομασίες προέλευσης και γεωγραφικές ενδείξεις στην Κοινότητα. Ωστόσο, τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη θα πρέπει να παρέχουν στην Επιτροπή τις βασικές πληροφορίες και τα έγγραφα βάσει των οποίων πραγματοποιήθηκε η αναγνώριση σε εθνικό επίπεδο, ειδάλλως θα ανακαλείται η προστασία που τους έχει χορηγηθεί. Για λόγους ασφάλειας δικαίου, οι δυνατότητες ανάκλησης των υφιστάμενων ονομασιών προέλευσης και γεωγραφικών ενδείξεων θα πρέπει να είναι περιορισμένες.»

- 6 Βάσει του άρθρου 51, παράγραφος 1, του κανονισμού 479/2008, οι ονομασίες οίνων οι οποίες προστατεύονται σύμφωνα με τα άρθρα 51 και 54 του κανονισμού 1493/1999 προστατεύονταν αυτοδικαίως δυνάμει του κανονισμού 479/2008.
- 7 Την 1η Αυγούστου 2009, ο κανονισμός 479/2008 καταργήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) 491/2009 του Συμβουλίου, της 25ης Μαΐου 2009, σχετικά με την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) 1234/2007 για τη θέσπιση κοινής οργάνωσης των γεωργικών αγορών και ειδικών διατάξεων για ορισμένα γεωργικά προϊόντα (ενιαίος κανονισμός ΚΟΑ) (ΕΕ L 154, σ. 1).
- 8 Το άρθρο 3, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 491/2009 προβλέπει ότι οι παραπομπές στον καταργούμενο κανονισμό, δηλαδή τον κανονισμό 479/2008, θεωρούνται ότι αποτελούν παραπομπές στον κανονισμό (ΕΚ) 1234/2007 του Συμβουλίου, της 22ας Οκτωβρίου 2007, για τη θέσπιση κοινής οργάνωσης των γεωργικών αγορών και ειδικών διατάξεων για ορισμένα γεωργικά προϊόντα («Ενιαίος κανονισμός ΚΟΑ») (ΕΕ L 299, σ. 1), όπως έχει τροποποιηθεί με τον κανονισμό (ΕΚ) 1140/2009 του Συμβουλίου, της 20ής Νοεμβρίου 2009 (ΕΕ L 312, σ. 4, στο εξής: κανονισμός 1234/2007) και διαβάζονται σύμφωνα με τον πίνακα αντιστοιχίας που παρατίθεται στο παράρτημα XXII του εν λόγω κανονισμού.
- 9 Στον εν λόγω πίνακα αντιστοιχίας επισημαίνεται ότι το άρθρο 51 του κανονισμού 479/2008 αντιστοιχεί στο άρθρο 118ιθ του κανονισμού 1234/2007.
- 10 Ως εκ τούτου, ο κανονισμός 479/2008 ενσωματώθηκε, κατ' εφαρμογήν του κανονισμού 491/2009 και από 1ης Αυγούστου 2009, στον κανονισμό 1234/2007.
- 11 Το άρθρο 118θ του κανονισμού 1234/2007 προβλέπει τα εξής:
- «Με βάση τα στοιχεία που διαθέτει, η Επιτροπή λαμβάνει απόφαση [...] είτε για την παροχή προστασίας στην ονομασία προέλευσης ή στη γεωγραφική ένδειξη που πληροί τους όρους που αναφέρονται στο παρόν υποτίμημα και είναι συμβατή με την κοινοτική νομοθεσία, είτε για απόρριψη της αίτησης εφόσον δεν πληρούνται οι όροι αυτοί.»
- 12 Το άρθρο 118ιδ του κανονισμού 1234/2007 ορίζει ότι:
- «Η Επιτροπή καταρτίζει και [τηρεί] ηλεκτρονικό μητρώο των προστατευόμενων ονομασιών προέλευσης και των προστατευόμενων γεωγραφικών ενδείξεων οίνων, [στο οποίο έχει πρόσβαση το] κοινό.»
- 13 Το άρθρο 118ιθ του κανονισμού 1234/2007, το οποίο φέρει τον τίτλο «Υφιστάμενες προστατευόμενες ονομασίες οίνων», ορίζει τα εξής:
- «1. Οι ονομασίες οίνων οι οποίες προστατεύονται σύμφωνα με τα άρθρα 51 και 54 του κανονισμού (ΕΚ) 1493/1999 και το άρθρο 28 του κανονισμού (ΕΚ) 753/2002 της Επιτροπής, της 29ης Απριλίου 2002, για τη θέσπιση ορισμένων λεπτομερειών εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 1493/1999 του Συμβουλίου όσον αφορά την περιγραφή, την ονομασία, την παρουσίαση και την προστασία ορισμένων αμπελοοινικών προϊόντων [...], προστατεύονται [αυτοδικαίως] δυνάμει του παρόντος κανονισμού. Η Επιτροπή τις εγγράφει στο μητρώο που προβλέπεται στο άρθρο 118ιδ του παρόντος κανονισμού.
2. Όσον αφορά τις υφιστάμενες προστατευόμενες ονομασίες οίνων που αναφέρονται στην παράγραφο 1, τα κράτη μέλη διαβιβάζουν στην Επιτροπή:
- α) τους τεχνικούς φακέλους [...].
- β) τις εθνικές αποφάσεις έγκρισης.

3. Οι ονομασίες οίνων που αναφέρονται στην παράγραφο 1, για τις οποίες τα στοιχεία που αναφέρονται στην παράγραφο 2 δεν υποβάλλονται έως τις 31 Δεκεμβρίου 2011, χάνουν την προστασία δυνάμει του παρόντος κανονισμού. Η Επιτροπή λαμβάνει τα διοικητικά μέτρα που είναι αναγκαία για τη διαγραφή των ονομασιών από το μητρώο που προβλέπεται στο άρθρο 118ιδ.

4. Το άρθρο 118ιη δεν εφαρμόζεται στις υφιστάμενες προστατευόμενες ονομασίες οίνων που αναφέρονται στην παράγραφο 1.

Η Επιτροπή μπορεί να αποφασίσει, έως τις 31 Δεκεμβρίου 2014, [...], να ανακαλέσει την προστασία των υφισταμένων προστατευόμενων ονομασιών οίνων που αναφέρονται στην παράγραφο 1, εάν δεν πληρούν τους όρους που καθορίζονται στο άρθρο 118β.»

14 Την 1η Αυγούστου 2009, σύμφωνα με το άρθρο 118ιδ του κανονισμού 1234/2007, η βάση δεδομένων E-Bacchus αντικατέστησε τη δημοσίευση των οίνων της κατηγορίας v.q.p.r.d. στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*. Η βάση αυτή δεδομένων περιλαμβάνει τις προστατευόμενες ονομασίες προελεύσεως και γεωγραφικές ενδείξεις οίνων προερχόμενων από τα κράτη μέλη δυνάμει του κανονισμού 1234/2007, καθώς και τις ονομασίες προελεύσεως και τις γεωγραφικές ενδείξεις όσον αφορά οίνους προερχόμενους από τρίτες χώρες, οι οποίες προστατεύονται βάσει διμερών συμφωνιών μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και αυτών των τρίτων χωρών.

15 Το άρθρο 71, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 607/2009 της Επιτροπής, της 14ης Ιουλίου 2009, για τον καθορισμό ορισμένων λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 479/2008 του Συμβουλίου όσον αφορά τις προστατευόμενες ονομασίες προέλευσης και τις προστατευόμενες γεωγραφικές ενδείξεις, τις παραδοσιακές ενδείξεις, την επισήμανση και την παρουσίαση ορισμένων προϊόντων του αμπελοοινικού τομέα (ΕΕ L 193, σ. 60), ορίζει ότι:

«Η Επιτροπή μπορεί να αποφασίσει την ανάκληση της σχετικής ονομασίας προέλευσης ή γεωγραφικής ένδειξης σύμφωνα με το άρθρο 51, παράγραφος 4, του κανονισμού (ΕΚ) 479/2008, στηριζόμενη στα έγγραφα που διαθέτει κατ' εφαρμογή του άρθρου 51, παράγραφος 2, του εν λόγω κανονισμού.»

16 Το άρθρο 73 του κανονισμού 607/2009, το οποίο φέρει τον τίτλο «Μεταβατικές διατάξεις», προβλέπει στις παραγράφους του 1 και 2 τα εξής:

«1. Οι ονομασίες οίνων που έχουν αναγνωριστεί από τα κράτη μέλη ως ονομασίες προέλευσης ή γεωγραφικές ενδείξεις έως την 1η Αυγούστου 2009 και δεν έχουν δημοσιευθεί από την Επιτροπή δυνάμει του άρθρου 54, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΚ) 1493/1999 ή του άρθρου 28 του κανονισμού (ΕΚ) 753/2002, υπόκεινται στη διαδικασία του άρθρου 51, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 479/2008.

2. Κάθε τροποποίηση των προδιαγραφών προϊόντος που αφορούν ονομασίες οίνων οι οποίες προστατεύονται δυνάμει του άρθρου 51, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 479/2008 ή ονομασίες οίνων οι οποίες δεν προστατεύονται δυνάμει του άρθρου 51, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 479/2008, η οποία έχει υποβληθεί στο κράτος μέλος το αργότερο μέχρι την 1η Αυγούστου 2009, υπόκειται στη διαδικασία του άρθρου 51, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 479/2008, εφόσον έχει εκδοθεί απόφαση έγκρισης από το κράτος μέλος και έχει κοινοποιηθεί στην Επιτροπή, το αργότερο μέχρι την 31η Δεκεμβρίου 2011, ο τεχνικός φάκελος που προβλέπεται στο άρθρο 35, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 479/2008.»

Ιστορικό της διαφοράς

17 Στους καταλόγους των οίνων της κατηγορίας v.q.p.r.d. τους οποίους δημοσίευσε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* στις 17 Φεβρουαρίου 2006 (ΕΕ C 41, σ. 1) και στις 10 Μαΐου 2007 (ΕΕ C 106, σ. 1) σύμφωνα με το άρθρο 54, παράγραφος 5, του

- κανονισμού 1493/1999 περιλαμβανόταν η προστατευόμενη ονομασία προελεύσεως «Vinohradnícka oblasť Tokaj» προς δήλωση του οίνου που προέρχεται από τον αμπελώνα του Tokaj στη Σλοβακία. Η Επιτροπή καταχώρισε την εν λόγω προστατευόμενη ονομασία προελεύσεως βάσει των στοιχείων που είχαν προσκομίσει οι σλοβακικές αρχές, κατά τις οποίες αυτή η προστατευόμενη ονομασία προελεύσεως μνημονευόταν στα άρθρα 8 και 34 του νόμου αριθ. 182/2005 περί αμπελουργίας και οίνων (Zákon o vinohradníctve a vinárstve), της 17ης Μαρτίου 2005 (στο εξής: νόμος 182/2005).
- 18 Αντιθέτως, ο τελευταίος κατάλογος των οίνων της κατηγορίας v.q.p.r.d., ο οποίος δημοσιεύθηκε στις 31 Ιουλίου 2009 (ΕΕ C 187, σ. 1), πριν τεθεί σε λειτουργία η βάση δεδομένων E-Bacchus, μνημόνευε, αντιθέτως προς τους προηγούμενους καταλόγους, την προστατευόμενη ονομασία προελεύσεως «Tokajská/Tokajské/Tokajský vinohradnícka oblasť» και παρέπεμπε στην απόφαση αριθ. 237/2005 του Υπουργείου Γεωργίας της Σλοβακίας, περί διευκρινίσεως των προϋποθέσεων για την παροχή δικαιωμάτων καλλιέργειας και εφαρμογής ορισμένων άλλων διατάξεων του νόμου 182/2005 (Vyhľadávka Ministerstva pôdohospodárstva Slovenskej republiky, ktorou sa ustanovujú podrobnosti o podmienkach udeľovania výsadbných práv a ktorou sa vykonávajú niektoré ďalšie ustanovenia zákona č. 182/2005 Z. z. o vinohradníctve a vinárstve), της 13ης Μαΐου 2005 (στο εξής: απόφαση 237/2005). Η τροποποίηση αυτή επήλθε κατόπιν αιτήματος της Σλοβακικής Κυβερνήσεως.
- 19 Την 1η Αυγούστου 2009, καταχωρίστηκε στη βάση δεδομένων E-Bacchus η προστατευόμενη ονομασία προελεύσεως «Tokajská/Tokajské/Tokajský vinohradnícka oblasť».
- 20 Στις 30 Νοεμβρίου 2009, οι σλοβακικές αρχές απηύθυναν επιστολή στην Επιτροπή με την οποία της ζητούσαν να αντικαταστήσει στην ως άνω βάση δεδομένων την προστατευόμενη ονομασία προελεύσεως «Tokajská/Tokajské/Tokajský vinohradnícka oblasť» με την προστατευόμενη ονομασία προελεύσεως «Vinohradnícka oblasť Tokaj», ή ενδεχομένως με την προστατευόμενη ονομασία προελεύσεως «Tokaj». Προς στήριξη του αιτήματός τους, επισήμαναν ότι επρόκειτο για τις ονομασίες που μνημονεύονται πράγματι στις εθνικές διατάξεις τους που βρίσκονταν σε ισχύ την 1η Αυγούστου 2009, συγκεκριμένα δε στον νόμο 182/2005 και την απόφαση 237/2005.
- 21 Με επιστολή που απηύθυνε στις σλοβακικές αρχές στις 18 Φεβρουαρίου 2010, η Επιτροπή διαπίστωνε ότι μόνον η φράση «Vinohradnícka oblasť Tokaj» μνημονευόταν στις διατάξεις αυτές. Κατά συνέπεια, απέρριψε το αίτημα της Σλοβακικής Κυβερνήσεως περί καταχώρισεως της ονομασίας προελεύσεως «Tokaj» στην εν λόγω βάση. Κατά την Επιτροπή, ο όρος «Tokaj» δεν μνημονευόταν χωριστά στις εθνικές διατάξεις, αλλά ως στοιχείο φράσεων αποτελούμενων από πλείονες όρους, όπως «Vinohradnícka oblasť Tokaj», «Akostné víno pochádzajúce z vinohradníckej oblasti Tokaj» ή ακόμη «Tokajské víno».
- 22 Στις 26 Φεβρουαρίου 2010, δεχόμενη, αντιθέτως, τα λοιπά επιχειρήματα που προέβαλαν οι σλοβακικές αρχές με την από 30 Νοεμβρίου 2009 επιστολή τους, η Επιτροπή τροποποίησε, λαμβάνοντας υπόψη τις σλοβακικές διατάξεις που ίσχυαν την 1η Αυγούστου 2009, τα στοιχεία που περιλαμβάνονταν στη βάση δεδομένων E-Bacchus προκειμένου να τα καταστήσει απολύτως σύμφωνα με το γράμμα των οικείων διατάξεων και, ως εκ τούτου, προέβη στην επίμαχη καταχώριση.
- 23 Με την από 5 Μαρτίου 2010 επιστολή τους προς την Επιτροπή, οι ουγγρικές αρχές αμφισβήτησαν την καταχώριση αυτή. Υποστήριξαν ότι η ορθή ονομασία προελεύσεως είναι «Tokajská vinohradnícka oblasť» και όχι «Vinohradnícka oblasť Tokaj». Παρέπεμψαν στη νέα σλοβακική νομοθεσία περί οίνων, συγκεκριμένα δε στον νόμο αριθ. 313/2009 περί αμπελουργίας και οίνου (Zákon o vinohradníctve a vinárstve), της 30ής Ιουνίου 2009 (στο εξής: νόμος 313/2009), ο οποίος τέθηκε σε ισχύ την 1η Σεπτεμβρίου 2009 και στον οποίο περιλαμβανόταν η φράση «Tokajská vinohradnícka oblasť».
- 24 Στις 27 Απριλίου 2010, το Σλοβακικό Κοινοβούλιο θέσπισε νέο νόμο, με τον οποίο καταργήθηκε ο νόμος 313/2009 και εισήχθη η προστατευόμενη ονομασία προελεύσεως «Tokaj». Ο νόμος αυτός τέθηκε σε ισχύ την 1η Ιουνίου 2010.

Η διαδικασία ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου και η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση

- 25 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 28 Απριλίου 2010 η Ουγγαρία άσκησε προσφυγή με αίτημα την ακύρωση της επίμαχης καταχώρισεως.
- 26 Με διάταξη της 13ης Σεπτεμβρίου 2010, επετράπη στη Σλοβακική Δημοκρατία να παρέμβει υπέρ της Επιτροπής.
- 27 Κατά την ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου επ' ακροατηρίου συζήτηση, η Επιτροπή ήγειρε ένσταση απαραδέκτου διατεινόμενη ότι η επίμαχη καταχώριση δεν συνιστούσε «πράξη δεκτική προσφυγής» κατά την έννοια του άρθρου 263 ΣΛΕΕ. Επικαλούμενη την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 11ης Μαΐου 2010, T-237/08, Abadía Retuerta κατά ΓΕΕΑ (CUVÉE PALOMAR) (Συλλογή 2010, σ. II-1583, σκέψη 101), υποστήριξε ότι η προστασία της προστατευόμενης ονομασίας προελεύσεως «Vinohradnícka oblasť Tokaj» διασφαλιζόταν με τη σλοβακική εθνική νομοθεσία, οπότε η επίμαχη καταχώριση δεν παρήγε έννομα αποτελέσματα.
- 28 Με την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε την προσφυγή της Ουγγαρίας ως अपαράδεκτη, για τον λόγο ότι η επίμαχη καταχώριση δεν παρήγε έννομα αποτελέσματα και, ως εκ τούτου, δεν αποτελούσε «πράξη δεκτική προσφυγής» κατά την έννοια του άρθρου 263 ΣΛΕΕ. Το Γενικό Δικαστήριο στηρίχθηκε, ιδίως, στην αυτοδίκαιη προστασία, κατά το άρθρο 118ιθ, παράγραφος 1, του κανονισμού 1234/2007, των ονομασιών οίνων που ήδη προστατεύονταν βάσει του κανονισμού 1493/1999. Συναφώς, το Γενικό Δικαστήριο αποφάνθηκε, στη σκέψη 21 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ως εξής:

«Από τον, κατά το άρθρο 118ιθ, παράγραφος 1, του κανονισμού 1234/2007, αυτοδίκαιο χαρακτήρα της προστασίας των ονομασιών οίνων οι οποίες έχαιραν ήδη προστασίας βάσει του κανονισμού 1493/1999 [...], συνάγεται ότι, όσον αφορά τις εν λόγω ονομασίες οίνων, δεν απαιτείται η καταχώριση στη βάση δεδομένων E-Vacchus προκειμένου αυτές οι ονομασίες οίνων να χαιρούν προστασίας σε επίπεδο Ένωσης. Πράγματι, οι επίμαχες ονομασίες οίνων προστατεύονται “αυτοδικαίως” βάσει του κανονισμού 1234/2007 [...], χωρίς η προστασία αυτή να εξαρτάται από την καταχώρισή τους στην εν λόγω βάση δεδομένων. Η καταχώριση αυτή αποτελεί απλώς συνέπεια της αυτοδίκαιης μεταφοράς ήδη υφισταμένης προστασίας από ένα νομικό καθεστώς σε άλλο και δεν συνιστά προϋπόθεση της προστασίας αυτής. Ως εκ τούτου, καθόσον η προστατευόμενη ονομασία προελεύσεως “Vinohradnícka oblasť Tokaj” καταλέγεται μεταξύ των ονομασιών οίνων που ήδη προστατεύονταν βάσει του κανονισμού 1493/1999, δεν ήταν απαραίτητη η καταχώρισή της στη βάση δεδομένων E-Vacchus προκειμένου αυτή η προστατευόμενη ονομασία προελεύσεως να απολαύει προστασίας σε επίπεδο Ένωσης.»

- 29 Όσον αφορά ειδικότερα την προστασία βάσει του κανονισμού 1493/1999, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, στη σκέψη 23 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι «η κοινοτική προστασία των γεωγραφικών ενδείξεων, η οποία κατοχυρώνεται με τον [εν λόγω] κανονισμό, στηρίζεται στις γεωγραφικές ενδείξεις όπως αυτές προσδιορίζονται από τη νομοθεσία των κρατών μελών, τηρουμένων των σχετικών διατάξεων του εν λόγω κανονισμού. Η προστασία αυτή δεν απορρέει από αυτοτελή κοινοτική διαδικασία ούτε καν από μηχανισμό βάσει του οποίου οι αναγνωριζόμενες από τα κράτη μέλη γεωγραφικές ενδείξεις θα επρόκειτο να ενσωματωθούν σε κοινοτική πράξη δεσμευτικού χαρακτήρα [βλ., σχετικώς, προμνημονευθείσα απόφαση Abadía Retuerta κατά ΓΕΕΑ (CUVÉE PALOMAR), σκέψη 97]]».
- 30 Ως εκ τούτου, το Γενικό Δικαστήριο αποφάνθηκε ότι η κρίση αυτή δεν τίθεται εν αμφιβόλω ούτε από την εσφαλμένη δημοσίευση της προστατευόμενης ονομασίας προελεύσεως «Tokajská/Tokajské/Tokajský vinohradnícka oblasť» στον κατάλογο των οίνων της κατηγορίας v.q.r.d., ο οποίος δημοσιεύθηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* στις 31 Ιουλίου 2009 ούτε από τη θέσπιση του νόμου 313/2009.

- 31 Συναφώς, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, αφενός, στη σκέψη 26 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι τυχόν εσφαλμένη δημοσίευση στη σειρά C της *Επίσημης Εφημερίδας της Ευρωπαϊκής Ένωσης*, λόγω του ενημερωτικού χαρακτήρα της, «δεν θέτει εν αμφιβόλω την προστασία που παρέχεται βάσει του κανονισμού 1493/1999 στις ονομασίες προελεύσεως που απολαύουν προστασίας δυνάμει της σλοβακικής νομοθεσίας, περιλαμβανομένης της ονομασίας “Vinohradnícka oblasť Tokaj”».
- 32 Αφετέρου, το Γενικό Δικαστήριο επισήμανε, στη σκέψη 28 της αποφάσεώς του, ότι ο νόμος 313/2009, με τον οποίο καταργήθηκε ο νόμος 182/2005 και η απόφαση 237/2005 και ο οποίος ορίζει ότι ο σλοβακικός αμπελώνας περιλαμβάνει την υποδιαίρεση «Tokajská vinohradnícka oblasť», τέθηκε σε ισχύ την 1η Σεπτεμβρίου 2009, ενώ για την καταχώριση στη βάση δεδομένων E-Bacchus σημασία είχε μόνον η ισχύουσα την 1η Αυγούστου 2009 νομοθεσία.
- 33 Επιπλέον, στις σκέψεις 29 και 30 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε το επιχείρημα της Ουγγαρίας ότι έπρεπε να εφαρμοσθεί το άρθρο 73, παράγραφος 2, του κανονισμού 607/2009, δεδομένου ότι η διάταξη αυτή προϋποθέτει την ύπαρξη προδιαγραφών προϊόντος σχετικών με τις ονομασίες οίνων. Το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι ο νόμος 313/2009 δεν μπορεί να χαρακτηριστεί ως τροποποίηση που αφορά τις προδιαγραφές προϊόντος των επίμαχων ονομασιών, διότι, κατά τον χρόνο τροποποίησης της βάσεως δεδομένων E-Bacchus, δηλαδή στις 26 Φεβρουαρίου 2010, η Σλοβακική Δημοκρατία δεν είχε διαβιβάσει στην Επιτροπή προδιαγραφές προϊόντος όσον αφορά την ονομασία «Vinohradnícka oblasť Tokaj» ή «Tokajská/Tokajské/Tokajský vinohradnícka oblasť».
- 34 Το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε και τα λοιπά επιχειρήματα που προέβαλε η Ουγγαρία προς στήριξη του παραδεκτού της προσφυγής της.
- 35 Έτσι, όσον αφορά, πρώτον, το επιχείρημα ότι, λαμβάνοντας υπόψη τη σημασία της βάσεως δεδομένων E-Bacchus ως πηγής πληροφοριών για τους ενδιαφερόμενους τρίτους, πρέπει να γίνει δεκτό ότι παράγει έννομα αποτελέσματα έναντι αυτών, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, στη σκέψη 33 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι η εν λόγω ενημερωτική λειτουργία δεν μεταβάλλει ουσιωδώς την κατάσταση αυτών των τρίτων, καθόσον η δυνατότητα να αντιταχθούν [σε αυτούς] τα εθνικά μέτρα με τα οποία η Σλοβακική Δημοκρατία θέσπισε την προστασία αυτή απορρέει από τη δημοσίευση των διατάξεων αυτών στην επίσημη εφημερίδα της Σλοβακικής Δημοκρατίας και όχι από την καταχώριση στην ως άνω βάση δεδομένων.
- 36 Όσον αφορά, δεύτερον, το επιχείρημα της Ουγγαρίας ότι η προστασία που παρέχεται βάσει της καταχωρίσεως στη βάση δεδομένων E-Bacchus δεν είναι αυτοδίκαιη, οπότε η Επιτροπή όφειλε να διακριβώσει αν πληρούνται οι προϋποθέσεις παροχής της προστασίας αυτής, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, στις σκέψεις 34 και 35 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι βάσει του άρθρου 118ιθ, παράγραφος 4, του κανονισμού 1234/2007 παρέχεται, μέχρι της 31ης Δεκεμβρίου 2014, στην Επιτροπή η εξουσία να ανακαλέσει, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, την αυτοδίκαιη προστασία των ονομασιών που προστατεύονταν βάσει του κανονισμού 1493/1999, πλην όμως η εξουσία αυτή μπορεί να ασκηθεί στην πράξη μόνον κατόπιν της υποβολής του τεχνικού φακέλου που περιέχει τις προδιαγραφές προϊόντος. Κατά τον χρόνο της επίμαχης καταχωρίσεως, όμως, η Σλοβακική Δημοκρατία δεν είχε υποβάλει προδιαγραφές προϊόντος στην Επιτροπή. Επομένως, κατά τον χρόνο εκείνο, η Επιτροπή δεν είχε ασκήσει έλεγχο βάσει του άρθρου 118ιθ, παράγραφος 4, του κανονισμού 1234/2007 ούτε και όφειλε να πράξει κάτι τέτοιο.
- 37 Καθόσον η Ουγγαρία υποστήριξε επίσης ότι βάσει της αρχής της χρηστής διοικήσεως η Επιτροπή όφειλε να ελέγξει αν τα στοιχεία που προσκομίζουν τα κράτη μέλη είναι ακριβή, επίκαιρα, γνήσια και κατάλληλα, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι, χωρίς να απαιτείται να αποφανθεί επί του αν υφίσταται τέτοια υποχρέωση, πάντως αυτή δεν θα μπορούσε, σε κάθε περίπτωση, να μεταβάλει ουσιωδώς τη νομική κατάσταση των ενδιαφερόμενων τρίτων.

38 Το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε, στη σκέψη 36 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, και το επιχείρημα της Ουγγαρίας ότι το περιεχόμενο της βάσεως δεδομένων E-Bacchus καθόριζε το περιεχόμενο των τεχνικών φακέλων οι οποίοι, βάσει του άρθρου 188ιθ, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 1234/2007, έπρεπε να υποβληθούν μέχρι την 31η Δεκεμβρίου 2011, το αργότερο. Έκρινε ότι το περιεχόμενο των φακέλων αυτών εξαρτάται, κατ' εφαρμογήν της κοινοτικής νομοθεσίας, από τις εθνικές διατάξεις και όχι από την καταχώριση στη βάση δεδομένων E-Bacchus. Η ίδια συλλογιστική χρησιμοποιήθηκε και στη σκέψη 37 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως όσον αφορά την απόρριψη του επιχειρήματος της Ουγγαρίας ότι η καταχώριση στη βάση δεδομένων E-Bacchus καθόριζε τις υποχρεωτικές ενδείξεις σχετικά με την επισήμανση και την παρουσίαση των προϊόντων, τις οποίες προβλέπει ο κανονισμός 1234/2007.

Αιτήματα των διαδίκων

39 Με την αίτησή της αναιρέσεως, η Ουγγαρία ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση·
- να αποφανθεί οριστικώς επί της ουσίας της διαφοράς, κατά το άρθρο 61 του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

40 Η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο:

- να απορρίψει την αίτηση αναιρέσεως·
- επικουρικώς, να απορρίψει την προσφυγή της Ουγγρικής Κυβερνήσεως και
- να καταδικάσει την Ουγγαρία στα δικαστικά έξοδα.

41 Η Σλοβακική Δημοκρατία ζητεί από το Δικαστήριο:

- να απορρίψει την αίτηση αναιρέσεως και
- να καταδικάσει την Ουγγαρία στα δικαστικά έξοδα.

Επί της αιτήσεως αναιρέσεως

42 Προς στήριξη της αιτήσεως της αναιρέσεως, η Ουγγαρία προβάλλει, κατ' ουσίαν, τρεις λόγους. Ο πρώτος λόγος αναιρέσεως αντλείται από πλάνη περί το δίκαιο στην οποία υπέπεσε το Γενικό Δικαστήριο κατά την ερμηνεία της έννοιας της «δεκτικής προσφυγής πράξεως», κατά το άρθρο 263 ΣΛΕΕ. Με τον δεύτερο λόγο αναιρέσεως, η Ουγγαρία προβάλλει παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως. Ο τρίτος λόγος αναιρέσεως αντλείται από έλλειψη αιτιολογίας της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως.

Επί του πρώτου λόγου αναιρέσεως

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 43 Με τον πρώτο λόγο αναιρέσεως, η Ουγγαρία υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο, αποφαινόμενο ότι η επίμαχη καταχώριση δεν παρήγε νομικά αποτελέσματα, υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο. Προς στήριξη του λόγου αυτού αναιρέσεως, η Ουγγαρία προβάλλει, κατ' ουσίαν, τέσσερα επιχειρήματα.
- 44 Με το πρώτο επιχειρήματά της, όπως αυτό αναπτύχθηκε στην αίτηση αναιρέσεως και κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η Ουγγαρία επιδιώκει να αποδείξει ότι η Επιτροπή, προβαίνοντας στην επίμαχη καταχώριση, παρέσχε προστασία βάσει του άρθρου 118ιθ του κανονισμού 1234/2007 σε ονομασία οίνου η οποία δεν μπορούσε να χαρακτηριστεί, κατά την ισχύουσα νομοθεσία της Ένωσης, ως προστατευόμενη βάσει του εθνικού δικαίου την 1η Αυγούστου 2009. Η καταχώριση ονομασίας οίνου στη βάση δεδομένων E-Bacchus έχει ως αποτέλεσμα, κατά την Ουγγαρία, να αποδεικνύει την ύπαρξη προστασίας βάσει του νέου καθεστώτος του δικαίου της Ένωσης που θεσπίστηκε με τον εν λόγω κανονισμό και το οποίο μεταφέρει σε ευρωπαϊκό επίπεδο προστασία των ονομασιών οίνων που υφίστατο προγενέστερα μόνο σε εθνικό επίπεδο. Ως εκ τούτου, η καταχώριση στη βάση δεδομένων E-Bacchus δεν αποτελεί απλώς συνέπεια της αυτόματης μεταβάσεως από το ένα νομικό καθεστώς προστασίας των ονομασιών οίνων στο άλλο, όπως έκρινε το Γενικό Δικαστήριο.
- 45 Υπό τις συνθήκες αυτές, η Ουγγαρία διαπιστώνει ότι η βάση δεδομένων E-Bacchus δεν μπορεί να χαρακτηριστεί ως απλή καταγραφή των ονομασιών οίνων, ανάλογη των καταλόγων των οίνων της κατηγορίας v.q.p.r.d., οι οποίοι δημοσιεύονταν στη σειρά C της *Επίσημης Εφημερίδας της Ευρωπαϊκής Ένωσης* και δεν παρήγαν έννομα αποτελέσματα. Κατά συνέπεια, οι κρίσεις τις οποίες συνήγαγε το Γενικό Δικαστήριο στην προμνημονευθείσα απόφασή του Abadía Retuerta κατά ΓΕΕΑ (CUVÉE PALOMAR), περί του ότι οι κατάλογοι που δημοσιεύονται στη σειρά C έχουν απλώς ενημερωτικό χαρακτήρα, ουδόλως ισχύουν στην περίπτωση της βάσεως δεδομένων E-Bacchus.
- 46 Δεύτερον, η Ουγγαρία διατείνεται ότι η Επιτροπή πρέπει, οσάκις προβαίνει σε καταχώριση στη βάση δεδομένων E-Bacchus, να ασκεί έλεγχο των ονομασιών οίνων που πρόκειται να καταχωρισθούν στην εν λόγω βάση. Μολονότι δεν ήταν εφαρμοστέο εν προκειμένω το άρθρο 118ιθ, παράγραφος 4, του κανονισμού 1234/2007, η Επιτροπή όφειλε εντούτοις να διακριβώσει αν οι ονομασίες αυτές είχαν «αναγνωρισθεί από τα κράτη μέλη» ως ονομασίες προελεύσεως ή γεωγραφικές ενδείξεις πριν την 1η Αυγούστου 2009.
- 47 Τρίτον, τα έννομα αποτελέσματα της καταχωρίσεως στη βάση δεδομένων E-Bacchus έχουν και άλλες συνέπειες, ιδίως δε την υποχρέωση εκπονήσεως προδιαγραφών προϊόντος για τις ονομασίες που καταχωρίζονται στη βάση δεδομένων E-Bacchus, οι οποίες έπρεπε να υποβληθούν, όσον αφορά τις υφιστάμενες ονομασίες, το αργότερο στο τέλος του 2011, άλλως οι οικείες ονομασίες θα έπρεπε να απαλειφθούν από την εν λόγω βάση δεδομένων. Η καταχώριση στη βάση αυτή έχει επίσης συνέπειες όσον αφορά την επισήμανση.
- 48 Τέταρτον, η Ουγγαρία υποστηρίζει ότι η Επιτροπή, λόγω της αρμοδιότητάς της περί τηρήσεως του μητρώου των προστατευόμενων ονομασιών προελεύσεως και γεωγραφικών ενδείξεων και κατ' εφαρμογήν των αρχών της χρηστής διοικήσεως, της καλόπιστης συνεργασίας και της ασφάλειας δικαίου, έπρεπε να λάβει υπόψη αυτεπαγγέλτως την εκ μέρους της Σλοβακικής Δημοκρατίας θέσπιση του νόμου 313/2009.
- 49 Η Επιτροπή φρονεί ότι ο πρώτος λόγος αναιρέσεως που προβάλλει η Ουγγαρία στηρίζεται σε πεπλανημένη ερμηνεία της εφαρμοστέας νομοθεσίας. Υπενθυμίζει ότι, βάσει του άρθρου 118ιθ, παράγραφος 1, του κανονισμού 1234/2007, οι ονομασίες οίνων που ήδη προστατεύονταν βάσει των άρθρων 51 και 54 του κανονισμού 1493/1999 προστατεύονται αυτοδικαίως και βάσει του κανονισμού 1234/2007 χωρίς να απαιτείται συναφώς απόφαση της Επιτροπής.

- 50 Η προστασία των ονομασιών αυτών απορρέει επομένως από τον ίδιο τον κανονισμό και όχι από τη μεταγενέστερη καταχώριση στη βάση δεδομένων E-Bacchus. Λόγω του αμιγώς ενημερωτικού χαρακτήρα της, ανάλογου αυτού των καταλόγων που δημοσιεύονταν στη σειρά C της *Επίσημης Εφημερίδας της Ευρωπαϊκής Ένωσης*, η καταχώριση στη βάση δεδομένων E-Bacchus δεν δύναται να μεταβάλλει τη νομική κατάσταση των τρίτων, οπότε το Γενικό Δικαστήριο δεν υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο εφαρμόζοντας εν προκειμένω τη νομολογία που διατυπώθηκε με την προμνημονευθείσα απόφασή του Abadía Retuerta κατά ΓΕΕΑ (CUVÉE PALOMAR). Υπέρ του ότι η επίμαχη καταχώριση δεν παράγει έννομα αποτελέσματα συνηγορεί και το γεγονός ότι η προστασία σε επίπεδο Ένωσης παρέχεται προσωρινά και πρέπει να πάψει να υφίσταται εφόσον δεν είχαν υποβληθεί οι προδιαγραφές προϊόντος μέχρι το τέλος του 2011.
- 51 Η Επιτροπή αντικρούει επίσης τα επιχειρήματα της Ουγγαρίας περί των εξουσιών της ελέγχου και εμμένει στον αυτόματο χαρακτήρα της καταχωρίσεως των ήδη προστατευόμενων ονομασιών οίνων και στην έλλειψη διαδικασίας σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Επισημαίνει συναφώς ότι, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 73 του κανονισμού 607/2009, οφείλει να καταχωρίζει στη βάση δεδομένων E-Bacchus κάθε νέα ονομασία προελεύσεως ή γεωγραφική ένδειξη η οποία έχει «αναγνωριστεί από τα κράτη μέλη» προ της 1ης Αυγούστου. Επιπλέον, καθόσον κατά τον χρόνο της επίμαχης καταχωρίσεως η Σλοβακική Δημοκρατία δεν της είχε ακόμη υποβάλει τις προδιαγραφές προϊόντος, η Επιτροπή δεν είχε ασκήσει οποιονδήποτε έλεγχο βάσει του άρθρου 118ιβ, παράγραφος 4, του κανονισμού 1234/2007 ούτε και ήταν υποχρεωμένη να ασκήσει.
- 52 Η Επιτροπή αμφισβητεί τέλος τα επιχειρήματα της Ουγγαρίας περί αποτελεσμάτων της καταχωρίσεως στη βάση δεδομένων E-Bacchus όσον αφορά τις προδιαγραφές προϊόντων και την επισήμανση, ισχυριζόμενη ότι, με τα επιχειρήματα αυτά, η Ουγγαρία επιδιώκει στην πράξη την εκ μέρους του Δικαστηρίου εκ νέου εξέταση λόγων που είχαν προβληθεί πρωτοδίκως.
- 53 Η Σλοβακική Δημοκρατία, όπως και η Επιτροπή, φρονεί ότι ο πρώτος λόγος αναιρέσεως είναι αβάσιμος. Υποστηρίζει συναφώς ότι η καταχώριση των υφισταμένων ονομασιών προελεύσεως στη βάση δεδομένων E-Bacchus δεν έχει έννομα αποτελέσματα και δεν αποτελεί, ως εκ τούτου, πράξη δεκτική προσφυγής κατά την έννοια του άρθρου 263 ΣΛΕΕ. Προς στήριξη της απόψεως αυτής, επικαλείται την προϊσχύσασα νομοθεσία, βάσει της οποίας, κατά τη Σλοβακική Δημοκρατία, παρεχόταν ήδη στις ονομασίες οίνων προστασία σε επίπεδο Ένωσης.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 54 Κατά πάγια νομολογία, αποτελούν πράξεις δεκτικές προσφυγής, κατά την έννοια του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, όλες οι πράξεις που εκδίδονται από τα θεσμικά όργανα της Ένωσης, ανεξαρτήτως του είδους τους ή του τύπου τον οποίο έχουν περιβληθεί, και οι οποίες σκοπούν στην παραγωγή δεσμευτικών έννομων αποτελεσμάτων (βλ., μεταξύ άλλων, αποφάσεις της 2ας Μαρτίου 1994, C-316/91, Κοινοβούλιο κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1994, σ. I-625, σκέψη 8, της 24ης Νοεμβρίου 2005, C-138/03, C-324/03 και C-431/03, Ιταλία κατά Επιτροπής, Συλλογή 2005, σ. I-10043, σκέψη 32, και της 13ης Οκτωβρίου 2011, C-463/10 P και C-475/10 P, Deutsche Post και Γερμανία κατά Επιτροπής, Συλλογή 2011, σ. I-9639, σκέψη 36).
- 55 Αυτά τα δεσμευτικά έννομα αποτελέσματα πράξεως πρέπει να εκτιμώνται βάσει αντικειμενικών κριτηρίων, όπως είναι το περιεχόμενο της πράξεως αυτής (βλ., σχετικώς, μεταξύ άλλων, αποφάσεις της 11ης Νοεμβρίου 1981, 60/81, IBM κατά Επιτροπής, Συλλογή 1981, σ. 2639, σκέψη 9, και της 20ής Μαρτίου 1997, C-57/95, Γαλλία κατά Επιτροπής, Συλλογή 1997, σ. I-1627, σκέψη 9), λαμβάνοντας, ενδεχομένως, υπόψη το πλαίσιο εντός του οποίου αυτή εκδόθηκε (βλ., σχετικώς, μεταξύ άλλων, διάταξη της 13ης Ιουνίου 1991, C-50/90, Sunzest κατά Επιτροπής, Συλλογή 1991, σ. I-2917, σκέψη 13, και απόφαση της 26ης Ιανουαρίου 2010, C-362/08 P, Internationaler Hilfsfonds κατά

Επιτροπής, Συλλογή 2010, σ. I-669, σκέψη 58), καθώς και τις εξουσίες του θεσμικού οργάνου που την εξέδωσε (βλ., σχετικώς, μεταξύ άλλων, απόφαση της 1ης Δεκεμβρίου 2005, C-301/03, Ιταλία κατά Επιτροπής, Συλλογή 2005, σ. I-10217, σκέψη 28).

- 56 Όσον αφορά, πρώτον, το περιεχόμενο της επίμαχης καταχώρισεως, δεν αμφισβητείται ότι η Επιτροπή, στις 26 Φεβρουαρίου 2010, τροποποίησε τα στοιχεία που περιελάμβανε η βάση δεδομένων E-Bacchus, αντικαθιστώντας την προστατευόμενη ονομασία προελεύσεως «Tokajská/Tokajské/Tokajský vínohradnícka oblasť» με την ονομασία «Vinohradnícka oblasť Tokaj», χωρίς να μεταβληθεί η παραπομπή στην ισχύουσα εθνική νομοθεσία, συγκεκριμένα δε στην απόφαση 237/2005, και διατηρώντας ως ημερομηνία αναφοράς την 1η Αυγούστου 2009. Επομένως, από το περιεχόμενο της επίμαχης καταχώρισεως, η οποία μνημονεύει τόσο τη σλοβακική νομοθεσία όσο και την ημερομηνία αναφοράς, προκύπτει ότι το μεταβατικό σύστημα προστασίας των ονομασιών προελεύσεως, όπως καθιερώθηκε βάσει του άρθρου 118ιθ του κανονισμού 1234/2007, στηρίζεται στις ονομασίες οίνων που είχαν αναγνωρισθεί από την εθνική νομοθεσία κατά τον χρόνο εκείνο.
- 57 Όσον αφορά, δεύτερον, το πλαίσιο εντός του οποίου πραγματοποιήθηκε η επίμαχη καταχώριση, από την αιτιολογική σκέψη 36 του κανονισμού 479/2008 προκύπτει ότι σκοπός του μεταβατικού συστήματος είναι να εξαιρέσει τις υφιστάμενες εντός της Ένωσης ονομασίες προελεύσεως και γεωγραφικές ενδείξεις από το πεδίο εφαρμογής της νέας διαδικασίας ελέγχου και να περιορίσει τις δυνατότητες ανακλήσεως της προστασίας που παρέχεται σ' αυτές, για λόγους ασφάλειας δικαίου.
- 58 Ως εκ τούτου, το μεταβατικό σύστημα που προβλέπεται στο άρθρο 118ιθ του κανονισμού 1234/2007 καθιερώθηκε με σκοπό να διατηρηθεί σε ισχύ, για λόγους ασφάλειας δικαίου, η προστασία των ονομασιών οίνων που ήδη έχαιραν προστασίας προ της 1ης Αυγούστου 2009 κατά το εθνικό δίκαιο και, επομένως, και σε επίπεδο Ένωσης βάσει του κανονισμού 1493/1999. Το γράμμα του άρθρου 118ιθ, παράγραφος 1, του κανονισμού 1234/2007 επιβεβαιώνει τον σκοπό αυτό, καθόσον προβλέπει ότι αυτές οι ονομασίες οίνων «προστατεύονται [αυτοδικαίως] δυνάμει του παρόντος κανονισμού». Ως εκ τούτου, ορθώς αποφάνθηκε το Γενικό Δικαστήριο, στη σκέψη 21 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι η προστασία των υφιστάμενων ονομασιών προελεύσεως οίνων είχε αυτοδίκαιο χαρακτήρα.
- 59 Όσον αφορά, τρίτον, την εξουσία που διαθέτει η Επιτροπή κατά την επίμαχη καταχώριση, το θεσμικό όργανο αυτό δύναται βεβαίως, παρά τον αυτοδίκαιο χαρακτήρα της προστασίας των υφιστάμενων ονομασιών οίνων, να αποφασίσει, έως τις 31 Δεκεμβρίου 2014 και βάσει του άρθρου 118ιθ, παράγραφος 4, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 1234/2007, να ανακαλέσει την προστασία που παρέχεται αυτοδικαίως στις ονομασίες οίνων δυνάμει της παραγράφου 1 του εν λόγω άρθρου.
- 60 Εντούτοις, η επίμαχη καταχώριση δεν συνιστά τέτοια ανάκληση. Όπως προκύπτει από το άρθρο 71, παράγραφος 2, του κανονισμού 607/2009 και όπως δέχεται η Ουγγαρία στην αίτησή της αναιρέσεως, η Επιτροπή μπορεί να ασκήσει την εξουσία αυτή μόνον κατόπιν της διαβίβασης από τα κράτη μέλη των τεχνικών φακέλων, οι οποίοι περιέχουν προδιαγραφές προϊόντων, και των εθνικών αποφάσεων εγκρίσεως, σύμφωνα με το άρθρο 118ιθ, παράγραφος 2, του κανονισμού 1234/2007.
- 61 Το Γενικό Δικαστήριο, όμως, διαπίστωσε συναφώς, στη σκέψη 34 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι, κατά τον χρόνο της επίμαχης καταχώρισεως, η Σλοβακική Δημοκρατία δεν είχε υποβάλει τεχνικό φάκελο στην Επιτροπή, στοιχείο το οποίο δεν αμφισβητείται άλλωστε στο πλαίσιο της υπό κρίση αιτήσεως αναιρέσεως. Συνεπώς, ορθώς έκρινε το Γενικό Δικαστήριο, στην εν λόγω σκέψη 34, ότι, προ της διαβίβασης στην Επιτροπή των εγγράφων αυτών, αυτή δεν υποχρεούται και ούτε καν δύναται να προβεί σε έλεγχο των ήδη προστατευόμενων ονομασιών οίνων, που διαλαμβάνονται στο άρθρο 118ιθ του κανονισμού 1234/2007.
- 62 Η κρίση αυτή δεν τίθεται εν αμφιβόλω από το ότι η Επιτροπή τροποποίησε, στις 26 Φεβρουαρίου 2010 και κατόπιν αιτήματος της Σλοβακικής Κυβερνήσεως, την καταχώριση στη βάση δεδομένων E-Bacchus, αντικαθιστώντας την προστατευόμενη ονομασία προελεύσεως

«Tokajská/Tokajské/Tokajský vinohradnícka oblasť» με την ονομασία «Vinohradnícka oblasť Tokaj». Συγκεκριμένα, η τροποποίηση αυτή δεν στηριζόταν σε έλεγχο ή εκτίμηση από την Επιτροπή, αλλά στο άρθρο 73, παράγραφος 1, του κανονισμού 607/2009, βάσει του οποίου το πεδίο εφαρμογής της αυτοδίκαιης προστασίας δυνάμει του άρθρου 118iθ του κανονισμού 1234/2007 διευρύνεται ώστε να περιλάβει και τις ονομασίες οίνων που πράγματι προστατεύονταν βάσει του εθνικού δικαίου την 1η Αυγούστου 2009 και, ως εκ τούτου, βάσει του κανονισμού 1493/1999, οι οποίες δεν περιλαμβάνονταν στον τελευταίο κατάλογο οίνων της κατηγορίας v.p.q.r.d. που δημοσιεύθηκε στη σειρά C της *Επίσημης Εφημερίδας της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

- 63 Από το σύνολο των προεκτεθέντων στοιχείων συνάγεται ότι η καταχώριση στη βάση δεδομένων E-Bacchus, στην οποία προέβη η Επιτροπή βάσει του άρθρου 73, παράγραφος 1, του κανονισμού 607/2009 όσον αφορά τις ονομασίες οίνων οι οποίες είχαν αναγνωρισθεί από τα κράτη μέλη ως ονομασίες προελεύσεως ή γεωγραφικές ενδείξεις πριν την 1η Αυγούστου 2009 και οι οποίες δεν είχαν δημοσιευθεί από την Επιτροπή βάσει του άρθρου 54, παράγραφος 5, του κανονισμού 1493/1999, δεν έχει καμία συνέπεια όσον αφορά την αυτοδίκαιη προστασία της οποίας απολαμβάνουν οι ονομασίες οίνων αυτές σε επίπεδο Ένωσης. Πράγματι, η Επιτροπή δεν έχει τη δυνατότητα να παράσχει την προστασία ή να αποφασίσει σχετικά με την ονομασία οίνου που πρέπει να καταχωρισθεί στη βάση δεδομένων E-Bacchus δυνάμει του εν λόγω άρθρου 73, παράγραφος 1. Επομένως, δεν πρέπει να γίνει διάκριση μεταξύ των αποτελεσμάτων της καταχώρισεως στους καταλόγους των οίνων της κατηγορίας v.p.q.r.d. που δημοσιεύονταν στη σειρά C της *Επίσημης Εφημερίδας της Ευρωπαϊκής Ένωσης* και τα αποτελέσματα της καταχώρισεως στη βάση δεδομένων E-Bacchus.
- 64 Ως εκ τούτου, ορθώς έκρινε το Γενικό Δικαστήριο, στις σκέψεις 21 και 23 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι δεν απαιτείται η καταχώριση στη βάση δεδομένων E-Bacchus προκειμένου οι εν λόγω ονομασίες οίνων να χαιρούν προστασίας σε επίπεδο Ένωσης, δεδομένου ότι αυτές οι ονομασίες οίνων προστατεύονται «[αυτοδικαίως]» βάσει του κανονισμού 1234/2007, όπως έχει τροποποιηθεί, χωρίς η προστασία αυτή να εξαρτάται από την καταχώρισή τους στην εν λόγω βάση δεδομένων.
- 65 Δεδομένου ότι η επίμαχη καταχώριση δεν πληροί τις απαιτήσεις που έχει θέσει η νομολογία η οποία υπομνήσθηκε στη σκέψη 54 της παρούσας αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο δεν υπέπεσε σε πλάνη αποφαινόμενο ότι η καταχώριση αυτή δεν συνιστά πράξη δεκτική προσφυγής.
- 66 Η κρίση αυτή ουδόλως τίθεται εν αμφιβόλω από τα επιχειρήματα της Ουγγαρίας των οποίων έγινε μνεία στις σκέψεις 47 και 48 της παρούσας αποφάσεως.
- 67 Επιβάλλεται να επισημανθεί συναφώς ότι η Ουγγαρία θεωρεί ότι τόσο τα αποτελέσματα όσον αφορά την επισημάνση και το περιεχόμενο των προδιαγραφών προϊόντος όσο και η υποχρέωση της Επιτροπής να λάβει υπόψη αυτεπαγγέλτως τη θέσπιση του νέου σλοβακικού νόμου αποτελούν απλώς αναπόδραστες συνέπειες των δεσμευτικών έννομων αποτελεσμάτων τα οποία έπρεπε να γίνει δεκτό ότι παρήγαγε η καταχώριση στη βάση δεδομένων E-Bacchus. Τα επιχειρήματα αυτά ουδόλως θέτουν εν αμφιβόλω την κρίση που διατύπωσε το Γενικό Δικαστήριο στη σκέψη 38 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, περί του ότι η επίμαχη καταχώριση δεν παρήγε έννομα αποτελέσματα, και, ως εκ τούτου, είναι, κατά πάγια νομολογία, αλυσιτελή (βλ. αποφάσεις της 12ης Ιουλίου 2001, C-302/99 P και C-308/99 P, Επιτροπή και Γαλλία κατά TF1, Συλλογή 2001, σ. I-5603, σκέψεις 26 και 29, και της 28ης Ιουνίου 2005, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P έως C-208/02 P και C-213/02 P, Dansk Røringindustri κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 2005, σ. I-5425, σκέψη 148).
- 68 Από το σύνολο των προεκτεθέντων προκύπτει ότι ο πρώτος λόγος αναιρέσεως που προέβαλε η Ουγγαρία πρέπει να απορριφθεί.

Επί του δευτέρου λόγου αναιρέσεως

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 69 Με τον δεύτερο λόγο αναιρέσεως, η Ουγγαρία υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο, κρίνοντας ότι η επίμαχη καταχώριση δεν αποτελεί «πράξη δεκτική προσφυγής» κατά την έννοια του άρθρου 263 ΣΛΕΕ παραβίασε την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως, καθόσον αντιμετώπισε κατά διαφορετικό τρόπο κάθε καταχώριση αυτού του είδους σε σχέση με τις νέες καταχωρίσεις, οι οποίες, κατά την Ουγγαρία, είναι δεκτικές προσφυγής ακυρώσεως βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ.
- 70 Η Ουγγαρία επισημαίνει ότι η βάση δεδομένων E-Bacchus αποτελεί ενιαίο μητρώο. Κατά συνέπεια, αυτό το κράτος μέλος θεωρεί ότι δεν θα ήταν ορθό να γίνει δεκτό ότι μόνον οι καταχωρίσεις που αφορούν τις νέες ονομασίες παράγουν έννομο αποτέλεσμα. Παρά τις διαφορές μεταξύ του ενός και του άλλου νομικού καθεστώτος που διέπει την παροχή προστασίας στις ονομασίες οίνων, οι ενδιαφερόμενοι θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να προσβάλουν οποιοδήποτε από τα μέτρα που λαμβάνουν τα θεσμικά όργανα και με τα οποία η προστασία των ονομασιών οίνων που παρέχεται βάσει του εθνικού δικαίου μετατρέπεται σε προστασία κατά το δίκαιο της Ένωσης.
- 71 Κατά την Επιτροπή, οι ονομασίες οίνων που χαίρουν επί του παρόντος προστασίας και οι νέες ονομασίες αποτελούν διαφορετικές περιπτώσεις από νομικής απόψεως και από απόψεως πραγματικών περιστατικών και, επομένως, δεν είναι παρεμφερείς. Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η Επιτροπή επισήμανε επίσης ότι σ' αυτήν απόκειται να λάβει, στο πλαίσιο του νέου αμπελοοινικού καθεστώτος της Ένωσης, την τελική απόφαση περί παροχής προστασίας σε ονομασία οίνου.
- 72 Η Σλοβακική Δημοκρατία φρονεί ότι οι διαφορές ως προς τα έννομα αποτελέσματα της καταχωρίσεως στη βάση δεδομένων E-Bacchus μεταξύ των υφιστάμενων και των νέων ονομασιών οίνων είναι θεμιτές και δεν συνιστούν παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως. Αντιθέτως, αυτό θα συνέβαινε στην περίπτωση όμοιας αντιμετώπισεως των καταχωρίσεων των υφιστάμενων και των νέων ονομασιών οίνων, καθόσον σε τέτοια περίπτωση δεν θα λαμβάνονταν υπόψη οι αντικειμενικές διαφορές μεταξύ των δύο αυτών καταστάσεων.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 73 Η γενική αρχή της ίσης μεταχειρίσεως, η οποία καταλέγεται μεταξύ των γενικών αρχών του δικαίου της Ένωσης, επιβάλλει να μην αντιμετωπίζονται κατά διαφορετικό τρόπο παρεμφερείς καταστάσεις ούτε κατά όμοιο τρόπο διαφορετικές καταστάσεις, εκτός και αν τούτο δικαιολογείται αντικειμενικώς (βλ., μεταξύ άλλων, αποφάσεις της 9ης Σεπτεμβρίου 2004, C-304/01, Ισπανία κατά Επιτροπής, Συλλογή 2004, σ. I-7655, σκέψη 31, και της 3ης Μαρτίου 2005, C-283/02, Ιταλία κατά Επιτροπής, σκέψη 79).
- 74 Όπως προκύπτει από την αιτιολογική σκέψη 5 του κανονισμού 479/2008, το νομικό καθεστώς της Ένωσης που έχει εφαρμογή στον αμπελοοινικό τομέα τροποποιήθηκε ριζικά, προκειμένου να επιτευχθούν σκοποί που σχετίζονται, μεταξύ άλλων, με την ποιότητα των οίνων. Προς τούτο, βάσει του νέου καθεστώτος προστασίας, κάθε αίτηση προστασίας ονομασίας οίνου υπόκειται σε ενδελεχή έλεγχο ο οποίος διενεργείται σε δύο στάδια, δηλαδή σε εθνικό επίπεδο και εν συνεχεία σε επίπεδο Ένωσης, σύμφωνα με τα άρθρα 118ε και 118θ του κανονισμού 1234/2007, χωρίς να γίνεται δεκτή συναφώς καμία μορφή αυτοδίκαιης προστασίας, ενώ η Επιτροπή διαθέτει ουσιαστική εξουσία λήψεως αποφάσεων δυνάμει του άρθρου 118θ του κανονισμού 1234/2007, βάσει της οποίας δύναται είτε να δεχθεί είτε να απορρίψει το αίτημα προστασίας της ονομασίας προελευσεως ή της γεωγραφικής ενδείξεως, αναλόγως του αν πληρούνται ή όχι οι προϋποθέσεις που προβλέπει ο εν λόγω κανονισμός.

- 75 Δεδομένου ότι δεν είναι παρεμφερή το νομικό πλαίσιο και οι εξουσίες της Επιτροπής σχετικά με τις καταχωρίσεις στη βάση δεδομένων E-Bacchus, στο πλαίσιο του ενός και του άλλου συστήματος προστασίας των ονομασιών οίνων, όπως καθιερώθηκαν από τον νομοθέτη της Ένωσης, το επιχείρημα της Ουγγαρίας που αντλείται από παραβίαση εκ μέρους του Γενικού Δικαστηρίου της αρχής της ισότητας δεν μπορεί να γίνει δεκτό.
- 76 Συνεπώς, ο δεύτερος λόγος αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.

Επί του τρίτου λόγου αναιρέσεως

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 77 Με τον τρίτο λόγο αναιρέσεως, η Ουγγαρία διατείνεται ότι η απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου ενέχει έλλειψη αιτιολογίας, καθόσον το Γενικό Δικαστήριο δεν εξέτασε τα επιχειρήματα που προέβαλε η νυν αναιρεσείουσα με το δικόγραφο της προσφυγής της και κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση. Ο λόγος αυτός αποτελείται από δύο σκέλη.
- 78 Με το πρώτο σκέλος του τρίτου λόγου αναιρέσεως, η Ουγγαρία προσάπτει στο Γενικό Δικαστήριο ότι δεν εξέτασε το επιχείρημά της ότι, προκειμένου να αποδειχθεί η ύπαρξη προστατευόμενης ονομασίας εντός κράτους μέλους, κατά την έννοια του άρθρου 118ιβ του κανονισμού 1234/2007, καθοριστικής σημασίας ημερομηνία είναι αυτή της δημοσίευσής του εθνικού νομοθετήματος στην επίσημη εφημερίδα αυτού του κράτους μέλους και όχι η ημερομηνία θέσεως σε ισχύ του εν λόγω νομοθετήματος. Συγκεκριμένα, στη σκέψη 28 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο επισήμανε μόνον ότι το γεγονός ότι ο νόμος 313/2009 θεσπίστηκε στις 30 Ιουνίου 2009 στερείται σημασίας, δεδομένου ότι δεν είχε τεθεί ακόμη σε ισχύ την 1η Αυγούστου 2009, χωρίς να παραθέσει το σκεπτικό που δικαιολογεί την επιλογή της μίας ημερομηνίας αντί της άλλης.
- 79 Με το δεύτερο σκέλος του τρίτου λόγου αναιρέσεως, η Ουγγαρία διατείνεται ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν αιτιολόγησε επαρκώς, στη σκέψη 30 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, την κρίση του ότι ο νόμος 313/2009 δεν μπορεί να χαρακτηρισθεί ως τροποποίηση που αφορά τις προδιαγραφές προϊόντος, κατά την έννοια του άρθρου 73, παράγραφος 2, του κανονισμού 607/2009. Το Γενικό Δικαστήριο, επομένως, δεν εξέτασε τα επιχειρήματα της Ουγγαρίας περί του ότι, στα κράτη μέλη όπου η κατάρτιση προδιαγραφών προϊόντος δεν ήταν υποχρεωτική προ της νέας ρυθμίσεως της Ένωσης, τροποποίηση νόμου ή κανονιστικής πράξεως σχετικά με τα στοιχεία που πρέπει να περιλαμβάνονται στις προδιαγραφές προϊόντος μπορεί να συνιστά τροποποίηση όπως η διαλαμβανόμενη στο εν λόγω άρθρο 73, παράγραφος 2, του κανονισμού 607/2009.
- 80 Η Επιτροπή θεωρεί ότι ο τρίτος λόγος αναιρέσεως στρέφεται στο σύνολό του κατά σκεπτικού της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως που παρατίθεται επαλλήλως και ότι, ως εκ τούτου, είναι αλυσιτελής.
- 81 Η Σλοβακική Δημοκρατία υποστηρίζει ότι το πρώτο σκέλος του τρίτου λόγου αναιρέσεως είναι απαράδεκτο, καθόσον το επιχείρημα που αντλείται από την ημερομηνία δημοσίευσής της εθνικής ρυθμίσεως δεν προβλήθηκε από την Ουγγαρία ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, δεδομένου ότι η νυν αναιρεσείουσα ανέπτυξε απλώς επιχειρήματα σχετικά με την ημερομηνία θεσπίσεως ή θέσεως σε ισχύ της εθνικής ρυθμίσεως. Εν πάση περιπτώσει, είναι αβάσιμο, όπως και το δεύτερο σκέλος του ίδιου λόγου αναιρέσεως, τα οποία, επιπροσθέτως, προβάλλονται επαλλήλως και επικουρικά.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 82 Κατά πάγια νομολογία, αιτιάσεις στρεφόμενες κατά επαλλήλως παρατιθέμενου σημείου του σκεπτικού αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου δεν μπορούν να επιφέρουν την αναίρεσή της και είναι, ως εκ τούτου, αλυσιτελείς (προμνημονευθείσα απόφαση *Dansk Rørindustri* κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 148, και διάταξη της 23ης Φεβρουαρίου 2006, C-171/05 P, *Piau* κατά Επιτροπής, σκέψη 86).
- 83 Εν προκειμένω, η Ουγγαρία διαπιστώνει η ίδια ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν όφειλε να εξετάσει το ζήτημα αν η απαιτούμενη εθνική ρύθμιση για την καταχώριση στη βάση δεδομένων E-Bacchus έπρεπε να δημοσιευθεί ή να τεθεί σε ισχύ μέχρι την καταληκτική ημερομηνία ούτε το ζήτημα της ενδεχόμενης εφαρμογής του άρθρου 73, παράγραφος 2, του κανονισμού 607/2009, καθόσον έκρινε, στη σκέψη 19 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι η επίμαχη απόφαση δεν μπορούσε να παραγάγει έννομα αποτελέσματα.
- 84 Κατά συνέπεια, δεδομένου ότι τα δύο σκέλη του τρίτου λόγου αναιρέσεως στρέφονται κατά επαλλήλως παρατιθέμενου σημείου του σκεπτικού της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ο υπό κρίση λόγος αναιρέσεως πρέπει να κριθεί αλυσιτελής στο σύνολό του.
- 85 Δεδομένου ότι κανένας από τους λόγους αναιρέσεως που προέβαλε η Ουγγαρία δεν έγινε δεκτός, η αίτηση αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό της.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 86 Βάσει του άρθρου 184, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου, όταν η αίτηση αναιρέσεως απορρίπτεται ως αβάσιμη, το Δικαστήριο αποφαινεται επί των δικαστικών εξόδων. Κατά το άρθρο 138, παράγραφος 1, του ίδιου κανονισμού, το οποίο εφαρμόζεται στην αναιρετική διαδικασία δυνάμει του άρθρου του 184, παράγραφος 1, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι η Ουγγαρία ηττήθηκε, πρέπει να καταδικασθεί στα δικαστικά έξοδα, σύμφωνα με το σχετικό αίτημα της Επιτροπής.
- 87 Κατά το άρθρο 140, παράγραφος 1, του ίδιου αυτού κανονισμού, το οποίο έχει επίσης εφαρμογή στην αναιρετική διαδικασία δυνάμει του εν λόγω άρθρου 184, παράγραφος 1, τα κράτη μέλη που παρενέβησαν στη διαφορά φέρουν τα έξοδά τους. Ως εκ τούτου, η Σλοβακική Δημοκρατία φέρει τα έξοδά της.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (τρίτο τμήμα) αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.**
- 2) Καταδικάζει την Ουγγαρία στα δικαστικά έξοδα.**
- 3) Η Σλοβακική Δημοκρατία φέρει τα έξοδά της.**

(υπογραφές)